

Nr 335.

Av herr **Laurin**, *angående elektrifiering av statsbanelinjen Hagalund—Väsby, eventuellt Hagalund—Uppsala.*

Ehuru som bekant elektrifieringen av Göteborg—Stockholm-linjen lämnar mindre tillfredsställande resultat, synes det dock kunna vara skäl att undersöka, huruvida en så starkt trafikerad sträcka som Stockholm—Väsby, eventuellt Stockholm—Uppsala, ej skulle kunna lämna annat resultat. Enligt min mening är orsaken till det mindre tillfredsställande resultatet på sträckan Stockholm—Göteborg huvudsakligen det, att det längs järnvägen befintliga området ej ännu kan erbjuda tillräcklig trafikintensitet. Förhållandena på den av mig föreslagna sträckan synes erbjuda helt andra möjligheter. Redan nu expedieras tåg ungefär varje timme, fränsett några nattimmar, och särskilt persontrafiken synes alltmer tilltaga.

Ett annat skäl är också att banan till Hagalunds station redan nu är elektrifierad, således är en ganska stor del sträckan Stockholm—Väsby redan färdig. Möjligen kunde en eventuell undersökning först avse utbyggandet av sträckan Hagalund—Väsby och fortsättningen till Uppsala komma senare. För elektrifiering tala även andra synpunkter, exempelvis att i lokaltrafik elektriska tåg uppenbarligen äro mera praktiska och ekonomiska. De skulle också säkerligen kunna medföra bekvämare förbindelser än nu. Då befolkningen i de norra förorterna stadigt växer och densamma till allra största delen har sitt dagliga arbete i huvudstaden, synes mig dessa förorter kunna göra anspråk på så stora lättnader i trafikavseende som möjligt. Jag tillåter mig sålunda föreslå.

att riksdagen ville besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning av kostnaderna för elektrifiering av bansträckan Hagalund—Väsby, eventuellt Hagalund—Uppsala, samt att Kungl. Maj:t måtte för riksdagen framlägga de förslag, vartill utredningen kan föranleda.

Stockholm den 21 januari 1928.

Harald Laurin.

